

نامه دوم پولس اُقرنتینا

هاد که از خاد زندگی هم ناامید بُدم.^۹ حکیکتاً هم اُنگار که حُکم مرگمو شُدِد. ولی اِ اتفاقیه‌وا آسی اُفتَه تَ نِه اُخومو، بلکه اُ خدای تَکیه یکنیم که اُ مُردِیا زنده اَدکو.^{۱۰} انا اُما از اینا خطر گُشنده‌ای خلاصی اُشد و خلاصی اَد. امیدمو مُن انا بَسِته که دَفیدو هم اُما خلاصی اَد،^{۱۱} شما هم باید و دعا اُما کمک یکنی. تَ خلیا، از طرف اُما شکر یکنیت، وِخاطر مِ برکتی که اُ واسطَه دَعا خلیا اُما دَد بو.

اِلش بُدِه برنامَه‌ئی پولس

^{۱۲} آسی که افتخار اُما، شهادت وجدان اُمائه، آسی اِکه اُما تِ دنیا، و سادگی و وِ رو راستی که از طرف خدایه رفتار مُکِه، اُما نِه و حکمت آدمی، بلکه و فیض خدا رفتار مُکِرِد، مخصوصا هم خاد شما.^{۱۳} آسی که اِ نامه‌ای که تُنسه اِنوِسم چی غیر از مِ چی که آخوانی و اَفه‌می نی و ما امید اُم کامل بَفه‌می^{۱۴} هُمونا که اُما تا یک حدی تُشناسید، تَ تِ راز اِگِشْتِه خداندمو عیسی، شما اُما افتخار یکنی، هُمونا که اُما اُ شما افتخار اکِیم.^{۱۵} آسی که از اِ گُضیه‌وا مطمئن هادام، مَیست اوّل تُنخد بِلگام تَ اینایی شما آسی دوّمین دَفه فیض تجربه یکنی.^{۱۶} مَیست وِختی که اُ منطقه مقدونیه چدام سِر رَه تُن دیدن بِلگام و بعد از مقدونیه دَفیدو تُنخد واگردام و اُما راهین منطقه یهودیه یکنی.^{۱۷} مَ وِختی مَیست اِ گِرا یکنام، دو دل هادام؟ مَ وِ فکر

از طرف پولس که و خواست خدا حواری مسیح عیسیّه، و از طرف کاگی اُما تیموتائوس، اُ کلیسای خدا که تِ شهر فُرنُسیه، و اُهمَه ایمونداری اُ مسیح که تِ گل منطقه اُخائیه هِت:^۲ فیض و صلح و سلامتی از طرف بای اُما خدا، و خداوند عیسی مسیح خاد شما به!

خدای هَمَه دلگرمیا

^۳ مُتبارک به خدا، بای خداوند اُما عیسی مسیح، که بای رحمتیا و خدای هَمَه دلگرمیائه؛^۴ اُما تِ هَمَه مصیبتیامو دلگرمی اَد، تَ اُما هم مُبشایه و مِ دلگرمی که خومو از خدا مُکِرِته، اُ اَنایایی که تِ هر مصیبتی هِت، دلگرم اکِیم.^۵ آسی که هُمونا که فراوون از رَجری مسیح سَهم اَبرِم، هُمونا هم اُ واسطَه مسیح، از دلگرمی، فراوون سَهم اَبرِم.^۶ اَگه تِ مصیبت هم، وِخاطر دلگرمی و نجات شما، و اَگه دلگرم، وِخاطر دلگرمی شما، و اِ وِختی اتفاق اُفته که شما و صبر تِ مِ رَجری که اُما اَگِشَم، طاگت بیاری.^۷ اُما اُمیدی که اُما اُ شما مَهه پابرجائه، آسی که اَدانیم هُمونا که شما از رَجری اُما سَهم اَبری، از دلگرمیامو هم سَهم اَبری.

^۸ آسی که اُی کاگِیا، مُنايه از مِ مصیبتی که تِ منطقه اُسیا مُگِشی، بی خبر بی. آسی که چی تِ که مُن سِر اُم اِگد سخت و بَشته از طاگتمو

شلوغُش پکنام - تا حْدی اُ هَمَه شِما ناراحت اُشکِرِد. ۶ اُ اينا کسى، اِ مجازاتا که خيلياتو اُ آنا نُکِه، بَسِه. ۷ پَ وَ جاش شِما بايد اُ آنا بَخِشى و دلگرم شاکنى، تَ نِکو از غصه زياد از حْد، از پا در بِياد. ۸ پَ از شِما خواهش اُم، اُم آداما دَقيدو اطمينان هاى که خاطرش تُوته. ۹ وَاخطر اِ اِسى شِما اُمِنوشت تَ امتحانتو پکنام و بِنِنام تى مَچى قَرمو اُبرى يا تَه؟ ۱۰ اُ هرگه که شِما بَخِشى، ما هم شَبخِشام. و اگه اُ کسى اُمبَخِشيد، البته اگه چى اِسى بَخِشيد بُد، ما اُم آداما وَاخطر شِما تى حضور مسيح اُمبَخِشيد، ۱۱ تَ شيطون از اِ فرصتا استفادَه نِکو، اِسى که آما از نَکَشَه يِ آنا بى خبر نِهم.

پيروزى تى مسيح

۱۲ وختى اُ شهر ثِروآس چدام، تا انجيل مسيحا اعلام پکنام، اُمفَهى که خداوند اُنکا يَک دَر گاتى جلو و لوم واز شاگرد. ۱۳ ولى روْحم آروم و گِرار اُشِنهاد، اِسى که اُ کاکمو تيتوس اُنکا مانجو. پَ خاد مردم اُنکا خداحافِظى اُميکه، اُ منطقَه مقدونيه چدام. ۱۴ ولى خداا شکر اکنام، مِ خدايى که تى مسيح، هميشه اُ اما اُ طرف پيروزى هدايت اُکو، و عطر شناخت اُنا اُ واسطَه اُما تى مَجا پَخش اُکو. ۱۵ اِسى که بين کِسى که نجات پيدا اَکِنِت و بين کِسى که هلاک اَيت، اما عطر حَش مسيح اِسى خدا هِم. ۱۶ اِسى يکى بوى مرگ اَيم که اُ طرف مرگ اَته؛ و اِسى پَکيدو بوى زندگى اَيم که اُ طرف زندگى اَته. کى که اِسى اِ چى تَه وَا کافى بَه؟ ۱۷ اِسى که اُما چُن خيليا نِهم که وَاخطر منفعت، کَوم خداا اُفرِشت، بلکه اُما جلو و چَش خدا تى مسيح حرف اَزنم، چُن مِ آدمى که رو راست و از طرف خدا هِت.

انسانى تصميم اِگرام اونا که تى يَک لحظه اُما دَه هام که هم يَگام 'بله، بله' و هم يَگام 'تَه، تَه'؟ ۱۸ اُ اُمِن بَدَتِه خدا گسام که حرف اُما اُ شِما هم 'بله' و هم 'تَه' بُيُد. ۱۹ اِسى که پُس خدا، عيسى مسيح، که ما و سيلاس و تيموثائوس، اُ آنا بين شِما اعلام مُکِه، هم 'بله' و هم 'تَه' نِهاد، بلکه تى عيسى مسيح هميشه 'بله' تَه. ۲۰ اِسى که هَمَه وعده يِ خدا تى عيسى مسيح 'بله' تَه و وَاخطر هِم، اُ واسطَه اُنائِه که اُما اِسى جلال خدا 'اُمِن' اُگائِم. ۲۱ اِ خدايَه که اُما اُما خاد شِما تى مسيح پاترجا اُکو، و اُما مَسح و تعيين اُشکِرِد. ۲۲ و مِ خدايَه که مَهرش شُ اُما زاد و روْحش چُن يَک بِيعاَنه شُ دليامو دِد. ۲۳ خدا شاهد که وَاخطر خوتو هاد که اُ فُرِنَس اِنِگِشتام. ۲۴ يَه اِکه اُ ايمونتو سَرورى پَکِنم، بلکه اُما خاد شِما، اِسى دل خَشيتو گر اَکِيم، اِسى که شِما تى ايمونتو مُحکام اُوايستى. ۲ وَا خاطر هِم، تصميم اُمگِرت که دَقيدو تَنخَد نِلگام و باعث ناراحتِين شِما نِيام. ۲ اِسى که اگه ناراحتو پکنام، دِگه که اُما نِه که اُما خارام اُکو، و غير از مِ کسى که ناراحتش اُمکِرِد؟ ۳ ما اينا تى نامم اِسى شِما اُمِنوشت تَ موگِه اُنَدَم، اُنايا که بايد اُما خارام اَکِنِت، باعث ناراحتِيم نِيت، اِسى که اُ هَمَه شِما اعتماد اُمهاد که خارامِن ما خارامِن هَمَه شِما تَه. ۴ اِسى که وَا بَرى مصيبت و دلى پُر درد، و خاد بَرى خَرسيا اِسى شِما اُمِنوشت، يَه اِسى اِکه ناراحتو پکنام، بلکه اِسى اِکه از محبت قَراوونى که اُ شِما اُم باخبرتو پَکِنام.

اُ آدم گُنهار بَخش

۵ آله اگه کسى باعث ناراحتى بُد، مِ آداما فَکَط اُما ناراحت اُشِنکِرِد، بلکه - اگه اُمِنِسيه

خادمی عهد جدید

۳ مَ اَمَا دَفیدو شروع اُ تعریف کِرْد از خومو اکنیم؟ یا مَ اَمَا نیاز مُهه که چُن بعضیا اُ شما سفارش نامه نِشو هائِم یا از شما معرفی نامه بِگِرم؟^۲ شما خوتو سفارش نامه اَمَا هی، یک نامه ای که لی دلیامو نوشته بُد تَ هَمه اُ انا بِشناست و واخوانت.^۳ شما نِشو اُتی که یک نامه هی که مسیح اُشِنو شته و اُ واسطَه اَمَا اُشِفِرستد، که نه و جوهر، بلکه و روح خدای زنده نوشته بُد، که نه لی لوجی سنگی، بلکه لی لوجی دل آدمی نوشته بُد.

۴ اَمَا اُ واسطَه مسیح، اینا اطمینانی اُ خدا مُهه.^۵ اینا نی که اَمَا تی خومو اُ لیاقت مُبه، که ادعا بِکنیم گری ماشایه بِکنیم، بلکه لیاقت اَمَا از خدایه،^۶ مَ خدایی که شُ اَمَا لیاقت دَد، که خادمی یک عهد جدیدی بِم، عهدی که لی روح خدا پاترجائه، نِ لی کلمه یی نوشته بُد. آسی که کلمه یی نوشته بُد اُگشه، ولی روح خدا زندگی اَد.^۷ آله اَگه مَ خدمتی که مرگ شدائو و لی لوجی سنگی نوشته بُدستاد، و یک شکوه و جلالی اُم، که کوم اسرائیل وَاخطر جلالش، شُناشبو تی لوی موسی پیغامبر چش بِکنت، با اِکه مَ جلالا، تَموم بُدنی هاد،^۸ پَ مَ خدمتی که لی روح خدا پاترجائه، شکوه و جلالش چاد بِشته اَدیه؟^۹ آسی که اَگه تی مَ خدمتی که اُ محکومیت آدامیا شُرسی جلال هاد، چاد بِشته مَ خدمتی که اُ صالحین آدامیا اُرسه، باید پُر از جلال به.^{۱۰} در اصل، مَ چی که یک زَمونی شکوه و جلال اُشهاد، آله وَاخطر مَ جلال گاتتهوا، هیچ جلالی اُشنی.^{۱۱} آسی که اَگه مَ چی که تَموم بُدنی هاد و شکوه و جلال اُم، چاد بِشته مَ چی که تَموم بُدنی نی شکوه و جلال اُشه.

۱۲ وَاخطر اِکه اینا امیدِی مُهه، اِگد دِلرز هِم،^{۱۳} نه چُن موسی که لوبانکه ای شُ لی لوش زاد تَ کوم اسرائیل، اُ تَموم بُدیه مَ چی که تَموم بُدنی هاد، چش نِکنت.^{۱۴} ولی فکر اَنایا بَسْتَه بو. آسی که تا و اِراز، اَنایا موگه ای که مَ عهد گدیما اَدخوانت، مَ لوبانکهوا اُمود و شُناستیه، آسی که فُکط اُ واسطَه مسیح اُستته آیه.^{۱۵} بله، تا و اِراز، هر وخت تورات موسی نا اَدخوانت، لوبانکه ای لی دِلشو گرار اِگرِه؛^{۱۶} ولی وختی یکی اُ طرف خداوند اَدگَرِد، مَ لوبانکهوا اُستته آیه.^{۱۷} خداوند، روجه و هر جا که روح خداوند هه، اَنکا آزادیه.^{۱۸} اَمَا هَممو و لوی بی لوبانکه، چُن چش کِرْد تی آینه، اُ شکوه و جلال خداوند چش اکنیم، اُ شَکَل مَ تصویری که تی آینه اَینم دَر اَدِیم، از یک جلالی اُ جلال گاتته؛ آسی که اُ از طرف خداوند اَد، خداوندی که روجه.

نور انجیل

۴ بَ، وَاخطر اِکه از لی رحم خدا اُ خدمتا مُهه، دلسرد اَنایم.^۲ ولی اَمَا زهی عیب و پِنهونی از خومو رَد مُکِرِد. اَمَا گبول ناکنیم که خُگه بازی بِکنیم یا کلوم خدانا دستکاری بِکنیم، بلکه، وُ رُک و راست گُتته حکیکت، سعی اکنیم تَ تی حضور خدا خِد وجدان هَمه تأیید بِیم.^۳ حتی اَگه انجیل اَمَا پوشدیه، آسی کِیی پوشدیه که هلاک بُدات.^۴ خدای اُ دُنیهوا، شیطون، ذهنی بی ایمونیا کور اُشِکِرِد تَ نِهَر اَنایا نور خبر خشی که از شکوه و جلال مسیح اَدرخشه نا بِینت. مَ مسیحا که شَکَل و شمایل خدائه.^۵ آسی که اَمَا مَ چی که اعلام اکنیم خومو نِهَم، بلکه اعلام اکنیم که عیسی مسیح خداوندیه، و اَمَا وَاخطر عیسی نوکری شما هِم.

که چِی پِی که دِدَ آیت زود اَگَدَرِ، ولی چِی پِی که دِدَ نایب آبدیه.

خونِه آسمونِ اَما

۵ آسی که آدایم هر وخت م چادری که خونِه زِمینی موئِه، نابود بیه، عمارتی از طرف خدا مُهه، یک خونِه ای که و دست آدامی نَک نیوَد و تی آسمونیا آبدیه. ۲ آسی که تی ا چادرا آه و ناله اکیم، آرزو اکیم که خونِه آسمونیمو اُبار کیم، ۳ آگه واکعاً انا اُبار کیم، لُخت و پتی دِدَ نایم. ۴ آسی که تا وختی که تَک ا چادرا هم، هموناکه که زِر باری ساگی هم آه و ناله اکیم، آسی که مُنائِه ا جُمهوا از بارمو اُدر بیارم، بلکه مُئِه م جُمهوا هم اُبار کیم، ت اینایی زندگی م چِی که فانیه اُزیر هاد. ۵ اناکِه اَما آسی هم آماده اُشکِرِد خدایه، که روح کدوسا چِن یک تبِعاَنه شُ اَما دِد.

۶ پَ اَما همیشه دِلِرز هم، اَما آدایم تا موگه ای که تی ا بدنا اَمودِستیم، از خداوند دورم، ۷ آسی که و ایمون زندگی اکیم، نه و م چِی که اَینم. ۸ بله، اَما دِلِرز هم، و ترجیح اَیم از ا بدنا دور اَیم و خِد خداوند وامایم. ۹ پَ چه تَک خونِه پم و چه تی غربت، هدف اَما اِئه که اَنا خشنود بَکیم. ۱۰ آسی که هَمه اَما باید جلوو تخت حُکم کِرْدِه مسیح حاضر بَیم، ت هرکه طِبک گری که تَک بدن خوش اُشکِرِد، عوض بَگر، اَله شُئِه گِرِ خَش به یا گِرِ خَش.

رفاگت کِرْدَ خاد خدا

۱۱ پَ وَاخا طر اِکه آدایم تِرِس از خداوند چِئِه، اُ بَکِیَه مُجاب اکیم. ولی م چِی که هم، آسی خدا اُشکارِه و امید اُم آسی وجدان شما هم اُشکار بیه. ۱۲ اَما دَفیدو خِد شما از خومو

۶ وَاخا طر اِکه م خدا وا که اُشگت: «بهر نور از تی تاریکی بَدَرخِشِه»، تی دلیامو نور اُشدرخِشَنَد ت نور شناخت شکوه و جلال خدایا که تی شَکل عیسی مسیح اُدرخِشِه، اَما هاد.

گنج تی کوزِه گُواری

۷ ولی ا گنجا تی کوزِه یی گُواری مُهه، ت نِشو هاد که ا گُدرت بُری گاتا مال خدایه نه اَما. ۸ اَما از هر طرف تی مصبِیتیم، ولی خُرد نیبِستیم؛ حیرویم، ولی ناامید نهم؛ ۹ آزار و اذیت اَیم، ولی ول نیبِستیم؛ اُزِی اَفْتَدِستیم، ولی نابود نیبِستیم. ۱۰ همیشه مرگ عیسی ئا تی بدن خومو اگِشیم، ت زندِگِن عیسی هم، تی بدنی اَما اُشکار بیه. ۱۱ آسی که اَما که زنده هم، همیشه وَاخا طر عیسی ا دست مرگ دِدَ اَیم، ت اینایی زندِگِن عیسی هم تی جسم فانیمو اُشکار بیه. ۱۲ پَ تی اَما مرگ گر اکو، ولی تَک شما زندِگی. ۱۳ تی کتاب زبور نوشته بُد که: «ایمون مئو، پَ حرف اُمزاد»، وَاخا طر اِکه اَما هم م روح ایمونا مُهه، اَما هم ایمون مُهه، پَ اَما هم حرف اَرنم. ۱۴ آسی که آدایم خدا که خداوند عیسی ئا زنده شاکِه، اَما هم خاد عیسی زنده اَدکو، و اَما خاد شما ا حضور خوش اَدار. ۱۵ آسی که هَمه ا چِی یهوا وَاخا طر شما ئِه، ت هموناکِه ا عَدِه پِشْتِه و پِشْتِه ای از مردم فیض اَرسِه، م شکرگزارِی که آسی شکوه و جلال خدایه هم، پِشْتِه و پِشْتِه بیه.

۱۶ پَ دلسرد اَنایم. با اِکه ظاهرمو ضعیف اُبد، ولی باطنمو راز و راز تَزَه ته اَدبِه. ۱۷ آسی که ا مصبِیت کینِگِلِهوا که زود اَگَدَرِ، آسی اَما یک جلال اَبَدی آماده کِرِدا که خاد هیچ چِی کایل مکایسِه نی. ۱۸ پَ اَما چَشمو ا چِی پِی نی که دِدَ اَبت، بلکه ا چِی یه که دِدَ نایب، آسی

۳ اما سنگ اُ سِر رِه کُسی ناپِئِم، تَ اینایِ
هیچ ایرادی تی خدمت اما آدی نیاد، ۴ بلکه
از هر لحاظ نِشو اَئِم که نوکری خدا هِم:
خاد بُری پایداری تی مصیبتیا، تی سختنیا، تی
بلائی، ۵ تی گُتک خَرْدِیامو، تی زندان اُفْتَدِیامو،
تی موگه ئی که مردم لی سِر مو اَئیت، تی زحمت
گَشْدِیامو، تی شاوِی بی خاوی، و تی گُشْتَه ای؛
۶ خاد پاکی، خاد شناخت، خاد صبر، خاد
مهربونی، خاد روح کدوس خدا، خاد محبت
خالص، ۷ خاد حرف حکیمت، خاد کُدرت
خدا، خاد اسلحه ئی صالحی تی دست راست
و چپو؛ ۸ تی عَزّت و ذلت، تی موگه ئی که اُ اما
تَهْمَت اَرْنَت و تی موگه ئی که تعریف مُز اَکِئِت.
اونا مُنْمَرَه رفتار اَکِئِت اُنْگار که حُکّه بازِم،
ولی هِنو آدمی وُلْمی هِم؛ ۹ اُنْگار که گُمنامِیم،
ولی هِنو سَرشناسِیم؛ اُنْگار که مُردائِم، ولی بِن
زنده هِم؛ اُنْگار که مجازات بُسِئِم، ولی هِنو
گُشْتَه نِئسِئِم؛ ۱۰ اُنْگار که غصه مُهّه، ولی هِنو
همیشّه نَشاط مُن دِلِه؛ اُنْگار که فخرِیم، ولی
هِنو اُ خلیا پولدار اَکِئِم؛ اُنْگار که چِی مُنی، ولی
هِنو صاحب مچی هِم.
۱۱ آی مردم شهر فُرْتِنِئس، اما خاد شما رُک و
راست حرف مُزاد؛ اما سفره دلمو خَدِ شما واز
مُناکِه. ۱۲ اما محبتمو از شما مُضایقَه ناکِئِم.
بلکه شما هی که مِهْرَتو از اما مُضایقَه اکِئِی.
۱۳ در عوض، شما هم سفره دلتو خَدِ اما واز
بِکُنی، البته چُن بَچِیام تُمْنَرَه حرف اَرْنام.

معبد خدای زنده

۱۴ خاد بی ایمونیا زِرِ یک جوو مچی، آسیی که
بین صالحی و بدی چه شراکتی هّه؟ یا بین نور
و تاریکی چه رفاکتی هّه؟ ۱۵ بین مسیح و بِلِیعَال
که شیطونه چه توافکی هّه؟ یا بین ایموندار و
بی ایمون چه شباهتی هّه؟ ۱۶ بین معبد خدا و

تعریف ناکِئِم، بلکه اُ شما فرصت اَئِم که اُ
اما افتخار بَکُنی، تَ تِئْشایِه جواب کِسی یا
هاتی که افتخارشو اُ ظاهر کُضِئیه، نِه اُ م چِی
که تَک دِلِه. ۱۳ آسیی که اَگه عَکلمو مُزْدست
دَدِ، و خاطر خدائِه؛ اَگه عَکلمو سِر جاشِه،
و خاطر شمائِه. ۱۴ آسیی که محبت مسیح اُ اما
حاکمِه، آسیی که اُ نَتیجَه وَا مُکِرِئِه که یک نفر
و خاطر هَمّه مُردِه، پَ هَمّه مُردِت. ۱۵ مسیح
و خاطر هَمّه مُردِت کِسی که زنده هِت دِگه
نِه آسیی خوشو، بلکه آسیی کسی زندگی بَکِئِت
که و خاطرشو مُرد و زنده آبو.

۱۶ پَ، اما اِلا مِم بعد دربارِه هِسکِه و فکر
انسانی کُضاوت ناکِئِم. با اِکِه گِبْلَتِه دربارِه
مسیح و فکر انسانی کُضاوت مُکِه، ولی اَلّه
دِگه اینا نی. ۱۷ پَ اَگه کسی تی مسیح بِه، م
آداما یک مخلوک تازه تِه. چِی تی کاهنّه گُذِئیه؛
بِئِی، مچی تَرَه اُبدِا ۱۸ اِیا هَمّه از خدائِه، م
خدایِی که اُ واسطَه مسیح اُ اما خاد خوش صلح
اُشْد و خدمت صلح دَدْنا ش اُ اما د. ۱۹ یعنی،
خدا تی مسیح دَنیّه وَا خاد خوش صلح شَد
و خطائی آدمیائا ش حسابشو نانّه، و پیغوم
صلحا ش اُ اما د. ۲۰ و خاطر هِم هم اما سفیری
مسیح هِم، اونا که خدا خواستَه اُش اُ واسطَه اما
اِگِه، اما از طرف مسیح از شما خواهش مُهّه
که خاد خدا صلح بَکُنی. ۲۱ خدا و خاطر اما اُ م
کسی که گناها اُش نِشناخت، شا گناه کِه، تَ
اما تَک مسیح تی صالح بُدِئِه خدا شَرِیک بِئِم.
۲ پَ اما که خاد خدا اُمَرِئیه گر اَکِئِم، از
شما خواهش اَکِئِم مِهْری فیض خدا، بی
فایده اُ شما دَدْ بُدِئِیه. ۲ آسیی که خدا تی کتاب
اِشعیای پیغامبر اِگِه:

«تِی رَمون وَلْم، دعَات گِبول اُمِکِه

و تی راز نجات، کَمک اُمِکِرْدِئِش.»

بِئِن، م رَمون وَلْمَا اَلِئِه؛ بِن، م راز نجاتا اَلِئِه.

بُتیا چه سازشی هه؟ آسی که آما معبد خدای
زنده هم. هَمونایه خدا اُشگت:

«بین آنایا آدامانام

و بینشو ره آچام،

و ما خدای آنایا آباب

و آنایا کوم ما آیت.

۱۷ پ، خداوند اَگه:

از بین ایا دَر بِلگی و از ایا جدا پی.

و اُهیچ پی نجس دست مزی

م موگوا ما اُشما گبول اکنام.

۱۸ ما بای شما آباب،

و شما پُسیا و دُتی ما آبی،

خداوند کادر مطلق اَگه.»

۷ آ عزیزیا، وُخاطر اَگه اِ وعده‌یه‌ها مْهه،
بِلگی اُخومو از هر نجسین جسم و روح
پاک اکیم و تی ترس از خدا، مَکدَس بده‌ها اُ
حَد کامل بِرسیم.

خارامِنِ پوئس

۲ اُما تی دلتو جا هاتی. آما مَن کسی بَدی
نِکِرِد، گسیا فاسد مُنِکِرِد، از کسی سوءاستفاده
مُنِکِرِد. ۳ اِئا ناگام تا محکومتو بکنام. آسی که
گبلته مُ شما گُت که اِگد تی دل آما جا تْهه که
حاضرَم خاد شما اُمَریته بِمرم و خاد شما اُمَریته
زندگی بِکنیم. ۴ ما اُشما بُری اطمینان اَم، اُشما
بُری افتخار اکنام، بُری دلگرم اُبدام. تی هَمه
مصیبتیامو، از خارامی لبریزام.

۵ آسی که حتی موگه‌ای که اُمنطگه مقدونیه
اُنِدم، بَدَنیامو اُروم و گرار اُشِنهاد، بلکه از هر
طرف تی مصیبت هادِم، خاد آدمی دَر جَر و
چَنجال، و از داخل ترس مْهاد. ۶ ولی خدایی
که اُدلشکسته‌یا دلگرم اَدکو، و اُنَدِه تیتوس اُ

آما دلگرم شاکیه. ۷ و نه فَکط و اُنَدِه تیتوس،
بلکه هَمونا هم و مِ دلگرمی که تیتوس از شما
اُشگِرِت. آنا از حسرت شما آسی دَدِه ما، و
ماتامتو و غیری که اُما تْهه، شُ اُما گُت، اوناکیه
ما بُری بِشْتَه نَشاط مُ دل چو.

۸ آسی که حتی اَگه و نامَم غمگینتو اُمیکه،

ولی پشیمون نِهام - با اَگه هیلِی پشیمون هم

اُبدام. آسی که اَینام مِ نامه‌وا، غمگینتو اُشکیه

با اَگه فَکط یَک رَمون کامی هاد - ۹ ولی اَله

خارامام، نه وُخاطر اَگه غمگین بُدی، بلکه

وُخاطر اَگه غمگین بُدتو باعث توبه کِرَدتو بو.

آسی که غامی که تْگشی خواست خدا هاد، ت

هیچ ضرری از طرف آما اُشما یَزسه. ۱۰ آسی

که غامی که و خواست خدا به، تَمَرش توبه‌یه

که اُنجات اَریسه و پشیمونی اُشنی. ولی غام

دِنیا، تَمَرش مرگه. ۱۱ آسی که بِبِنی اِ غامی که

خواست خدا هاد چه جدیتی تی شما شُ تَمَر

اَنوَرِد، و هَمینا هم چه شوک و ذوکی آسی نِشو

دَدِه پاکِنِ خوتو، چه خشمی، چه ترسی، چه

حسرتی، چه غیری و چه مجازاتی. شما از هر

نظر ثابت تِکِرِد که تی مِ غضبیه‌وا بی تخصیری.

۱۲ پ با اَگه ما اِ نامه‌وا تَنسه اُمِنوشت، ولی اِ نه

وُخاطر مِ کسی هاد که بَدی اُشکیه و نه وُخاطر

مِ کسی هاد که اُنا بَدی بو، بلکه وُخاطر اِ هاد

که تی چش خدای غیری که اُما تْهه، اُخوتو

اَشکار بِیه. ۱۳ پ، آسی هَم آما دلگرم اُبدیم.

جدا از دلگرمین خومو، دَدِه خارامِنِ تیتوس

بِشْتَه هم اُما خارام شاکیه، آسی که روح آنا

وُخاطر هَمه شما تَزَه اُبد. ۱۴ آسی که ما حَد

آنا مِگَد که اُشما افتخار اُمیکه، خَجالت زاد

نُبدام، بلکه هَمونایه هرچی مَن شما گُت و لم

هاد، هَمونا هم افتخارمو حَد تیتوس و لم دَر

اُنِد. ۱۵ هر وخت که تیتوس قُرمو بُرَدِه هَمه

آکئی، هَموناکه آسِی آنجوم! گرا شوک و ذوک
 تُهاد، گِد مالی که تُهه، آسِی تُموم آکِرْدَش هم
 شوک و ذوک نُبه. ۱۲ آسِی که آگه شوک و ذوک
 به، هَدِبه یِک آدام طِبک مِ چی که اُشه، گَبول
 آبه، نه طِبک مِ چی که اُشخی.

۱۳ آسِی که منظورُم! نی که بَکِیه باید راحت
 بَیت و شما زِر بار و فشار، بلکه حَرُفُم سِرِ اِئه
 که! گرا باید از لی انصاف به، ۱۴ ت دارائن
 زیادتو که آله تُهه، نیاز آنایانا بَرطرف بِکو، ت
 یِک راز هم دارائن زیاد آنایا نیاز شماتا بَرطرف
 بِکو. اینایا منصفانَه آبه. ۱۵ هَموناکه تی تورات
 نوشته بُد: «آنایه بُری جمع شایکه، هیچ چی
 اضافَه اُشْنهاد و آنایه کام جمع شایکه، هیچ
 چی کام اُشْنهاد.»

پولس گَدغان تیتوسا اکو

۱۶ ولی خداا شکر اکنام که، م غیرتی که ما اُ
 شما اُم، شُ یِک دل تیتوس هم نه. ۱۷ آسِی که
 آنا نه فُکَط خواهش آمانا گَبول اُشِکه، بلکه
 خوش و بُری غیرت، آسِی تُنَخْد اُنْد پِیشکدام
 بو. ۱۸ آما اُمَرَه تیتوس اُ یِک کاکئی اُفِرِستِم.
 م کاکوا تی هَمَه کِلِیسائی وَاخَطر خدَمُش اُ
 انجیل یِک آدام سَرشناسیه. ۱۹ و نه فُکَط اُ،
 بلکه! کاکوا از طرف کِلِیسائیا انتخاب بُد ت
 هَموناکه آما اُ خدمت بی مَنّا آنجوم اِیم، مُنَمَرَه
 به. اُ خدمتا آسِی جلال خداوند خوش و آسِی
 نِشو دَدَه حُسن نِیت اَمائِه. ۲۰ آما بُری حواسمو
 هه ت دربارَه! هَدِبه یِی که از لی دست و دلوازیه
 و آما اِدازشو اکنیم، هِسگه از آما ایراد نِگِر.
 ۲۱ آسِی که آما سعی اکنیم مِ گریا که نه فُکَط
 تی نظر خداوند، بلکه تی نظر آدامیا هم وَلِمه
 آنجوم هاتِم.

۲۲ اُمَرَه اِیا، اُ کاکمو هم اُفِرِستِم که بُری وختیا
 امتحانش مُکِرْد و تی بُری گَضِیه یَا غِیرتُش مُدِید،

شما اُ یاد دار و اِکه چینای و تِرِس و لَرز اُ آنا
 گَبول نُکه، علاکش اُ شما پِشته هم آدِبه. ۱۶ از
 اِکه اُ شما اطمینان کامل اُم، خارامام.

تشویک اُ دست و دلوازی

اُ کاکئا، مُئه از فیضی که خدا اُ کِلِیسائی
 منطقَه مقدونیه عطا اُشِکِرْد، باخبرتو
 بِکنم. ۲ آسِی که وَختی و مصیبتی سختی
 امتحان اُبُدت، خارامین فَراوونشو و فخرین
 زیادشو، باعث دست و دلوازی گاتی بُد. ۳ آسِی
 که تا مِکایه شاشابو، ما خوم هم شاهِدام
 که از حدی که شاشابو هم پِشته، پِیشکدام
 بُدت، ۴ و بُری از آما خواهش شِکه که تی مِ
 گُمکا شریک بَیت، تی مِ کمکی که اُ ایموندارِی
 اُ مسیح آبه. ۵ آنایا نه فُکَط اونایه آما انتظار
 مُهاد، آنجوم شُد، بلکه اوّل اُ خوشو وَکف
 خداوند شِکه، و بعد هم و خواست خدا اُ
 خوشو وَکف آما شِکه. ۶ وَاخَطر هَم، آما از
 تیتوس خواهش مِکه که هَموناکه اُ خدمت بی
 مَنّا شروع اُشِکِرْدستاد، آله هم بِنِتو تُموم آکو.
 ۷ ولی هَموناکه تی مَچی سَرَتِی - یعنی تی ایمون،
 تی حرف زاد، تی شناخت، تی جدِیت کامل، و
 تی محبتو اُ آما - پِ خواستو به تی اُ خدمت
 بی مَنّا هم سَر بی.

۸ اِنا چُن یِک حُکم تُناگام، بلکه آگام ت
 و غیرت بَکِیه آدامیا، خالص بُدِئه محبتو
 امتحان بِکنام. ۹ آسِی که از فیض خداوندمو
 عیسی مسیح با خبری که، با اِکه ثروتمند هاد،
 ولی وَاخَطر شما فخر بو ت شما اُ واسطَه
 فخرین آنا ثروتمند بَی.

۱۰ دربارَه! گَضِیه وا نظر ما اِئه: اُ و نَفَع
 شمائِه، شما که پارسال اوّلین کِسی هادی که
 نه فُکَط اُ گرا شروع نُکه، بلکه آسِی آنجوم اُ گرا
 شوک و ذوک هم تُهاد. ۱۱ پِ آله اُ گرا تُموم

اَشْکِرْتِه، ۹ وَ بِي مِيلِي يَا وَ زور، اَسِي كه خدا
خاطر آدامي كه وَ خَارَامِي هَدِيَه اَدْ شَه. ۸ خدا
شَسَابِه هر نَعْمَتِيا تُنْسِيَه فَرَاوون بِكوت هَمِيَشَه
تِي مَچِي اَسِي هَمَه نِيَايَاتو بَس يَه وَ اَسِي اَنجوم
هر گر حَش، وَ فَرَاوونِي تُبِه. ۹ هَمُونَاكِه تِي
كتاب زَبور نوشْتَه بُد:

«وَ دَسْت وَ دِلَوَازي تَكْسِيم اَشْكِرِد، شُ

نِيَاْمَنْدِيَا دَد،

صَالِحِي اَنَا تا اَبَد اَدْمَانِه.»

۱۰ خدا كه بَذَرَا اَسِي كِشاورز وَ نُنَا اَسِي خَرَد
آماده اَدَكُو، بَذَرْتو اَسِي كِشْتَه آماده وَ فَرَاوون
اكو وَ محصول صَالِحِي شما هم بُرِي اكو.
۱۱ شما از هر نظر ثروتمند اَبِي تِي مَچِي
دست وَ دِلَوَازي، وَ اَدَسْت وَ دِلَوَازي اَوَاسَطَه
اَمَا اَشْكِرْكَرْدنِ خدا اَرَسِه.

۱۲ اَسِي كه اَنجوم اَدَسْت، ۹ فَكَط نِيَازي
ايمونداري اَسِي مَسِيحَا رَفْع اكو، بَلَكِه باعْث اَبِه
كه عَدَه زِيَادِي خَدَا اَبِي خَد وَ اَندازه شُكْر
بِكُنِت. ۱۳ زَر اَمْتَحَان اَدَسْت، مردم وَخاطر
اطاعت شما، خَدَا اَحْمَد وَ سَتَايش اَكُنِت، مِ
اطاعتي كه از اعتراف شما اَنجِيل مَسِيح اَدَا، وَ
هَمِينَا هم وَخاطر مِ دَسْت وَ دِلَوَازِنِه كه مَوَكِه
كَمَك كِرْد اَنَا يَا وَ اَهْمَه تُهَه. ۱۴ اَنَا يَا وَخاطر
فِيض بُرِي عَظِيم خدا كه لِي شَمَائِه، اَسِي شما
اَشْتِيَاك شَهَه وَ تُنْسِيَه دَعَا اَكُنِت. ۱۵ خَدَا اَشْكُر
وَخاطر مِ هَدِيَه اَشْ كه وَ هِيچ كَلْمَه اِي نَابِه
وَصْفُش بِكُنِش!

دفاع پوئس از خدمتُش

۱. ما، پوئس، كه وَ گُفْتَنِيَه مُشْتِيَتو،
وَخْتِي رَوَبِرُوتو هَام بَزَهَرَه هَام، ولي
وَخْتِي از شما دورام دِلِرَز هَام، وَ اَفْتَاذَكِي
وَ اَرُومِن مَسِيح، وَ اَصْرَار از شما مَنِيَه، ۲ وَ
اَلْمَاسْتو اَكْنَام كه وَخْتِي تُنَحْد اُنْدَام مَجْبُور

ولي اَلَه اَكَاوَا وَخاطر مِ اَطْمِينَان گَاتِي كه
اَشْمَا اَشَه، با غَيْرْتَه از هَمِيَشَه. ۲۳ دِرِيَاَرَه
تِيْتُوس بايد بِگَم كه تِي خَدْمَت اَشْمَا، شَرِيك
وَ هَمَكَار مَائِه؛ وَ دِرِيَاَرَه كَاكِيَاْمو هم بايد بِگَم
كه اَنَا يَا فَرَسْتَنْدَه تِي كَلِيْسَايَا هِت، اَنَا يَا جَلَال
مَسِيح هِت. ۲۴ بِي تِي حَضُور كَلِيْسَايَا مَحَبَّتو
ثَابِت بِكُنِي وَ نِشُو هَاتِي كه، اَفْتَخَارِي كه اَمَا
خَد اَدَامِيَا اَشْمَا اَكْنِم خِكِه.

جمع آيِرْدَه هَدِيَه اَسِي مَسِيحِي شَهْر اورشليم

۹ اَلَه نِيَازي نِي دِرِيَاَرَه اَدَسْمَت ايمونداري اَسِي
مَسِيح تُنْسِيَه بِنُوسَام، ۲ اَسِي كه اَدَانَام كه
شُوك وَ ذُوك تُهَه وَ اَسِي هَم هم خَد مردم
مَنْطَلَكِه مَقْدُونِيَه اَشْمَا اَفْتَخَار اَكْنَام. مِ اَنَا يَا گِيَتِه
كه شما از پارسال تِي مَنْطَلَكِه اَخَائِيَه اَسِي هَدِيَه
دَد آماده هَادِي. غَيْرْتو باعْث بُد كه بُرِي از
اَنَا يَا هم اَكْرَا بِكُنِت. ۳ ولي اَشْمَا كَاكِيَا اَفْرِسْتَام تِ
ثَابِت بِيَه كه اَفْتَخَار اَمَا اَشْمَا دِرِيَاَرَه اَسْمَلَه وَ
اَلَكِي نُبُد، تِ هَمُونَاكِه مِ اَنَا يَا گِيَتِه آماده بِي.
۴ وَ اَلَا، اَكِه چَند نَفَر از مردم مَقْدُونِيَه مُمَرَه
بِلِگَت وَ بَقَهْمِت كه آماده نِيَه، اَمَا وَخاطر
مِ اَطْمِينَانِي كه مُنْ شما بُد چَاد سَرَاْفَكْنَدَه
اَيِم. دِگِه از اِكِه شما خَوْتو چَاد سَرَاْفَكْنَدَه اَبِي
هِيچ چِي نَاگَام. ۵ پِ اُمْدِي لَازِمِه كه از كَاكِيَا
خَوَاهِش بِكْنَام زُودْتَه تُنَحْد بِلِگَت وَ هَدِيَه تِي كه
وَعْدَه نُذِيسْتَاد، وَ جَلُو آماده بِكُنِت. تِ اَيْنَايِي
اَدِيَه وَ اَدِيَه اِيَه كه نِه وَ زور، بَلَكِه وَ مِيل
خَوْتو تَدَد.

وَ خَارَامِي هَدِيَه دَد

۶ حَرْف سِر اِيَه: هِرَكِه كَام بِكِرِي، كَام هم جُورُم
اكو، وَ هِرَكِه فَرَاوون بِكِرِي، وَ فَرَاوونِي هم جُورُم
اكو. ۷ هِرَكِه بايد مِگَد هَاذ كه تِي دَلُش تَصْمِيم

آما اَوّلین کسی هادِم که انجیل مسیحا مَن
شما رَسَنه. ^{۱۵} آما پِشْتَه از اندازَه اُم گری
که بَکِیَه زحْمُش شُکْشِد افتخار ناکنیم، بلکه
امید مَهّه که هَموناکه ایمونتو بُری بُدا، حَدا
و حدود خدمت آما هم بینتو بُری زیاد بیّه.
^{۱۶} ت مُبشایه انجیلایِ سِرزمینی که آنراو شما
هِت اعلام یکنیم. آسی که مَنائِه اُم گری که هِم
آله هم، تی حَدا و حدود یکیدو انجوم بُد،
افتخار یکنیم. ^{۱۷} «بهر کسی که افتخار آکو،
اُ خداوند افتخار یکو.» ^{۱۸} آسی که آناکه از
خوش تعریف آکو مَنی که گبول آیه، بلکه مَن
کسی گبول آیه که خداوند تعریفش آکو.

پولس و خوارینی داووی

۱۱ گاشگه طاگت اِ هیلی نادونین مائا تَبّه.
تَحْمَلُم یکنی! ^۱ آسی که غیرتی که ما اُ
شما اُم یک غیرت خدائیه، آسی که شمائا اُ یک
شو، یعنی مسیح، نُمزاد اُمکُرد، ت شمائا چُن
یک دُت پاک باکره اُ انا تَکدیم یکنام. ^۲ ولی ما
اُترسام هَموناکه مار اُ حَوا و حُگه بازی گول
اُشزاد، فکریاتو از رَه وَکف بُد آسی مسیح و دلی
خالص و پاک، اُذر اُچّه. ^۳ آسی که آگه کسی
بیاد و اُ شما اُ عیسای دِگه‌ای غیر از آناکه آما
اُ شما اعلام مُکّه، اعلام یکو، یا آگه روجیدو
غیر از مَن روحی که خدا شُ شما دَ، یگری، یا
یک انجیلی غیر از مَن انجیلی که گبول نُکّه، اُ
شما اعلام بیّه، شما بُری راحت تَحْمَلُم اکنی.
^۴ حَکِکُتا ما گمون اکنام که از آن 'خوارینی
گپ' کامته نیهام. ^۵ حتی آگه تی حرف زاد هم
وارد نیام، ولی تی شناخت اینا نیهام؛ حَکِکُتا آما
از هر نظر تی مچی اِنا اُ شما آشکار مُکُرد.

^۶ مَن ما گناه اُمیکه اُ خوم کوچک مایه تا شما
سربلند پی؟ آسی که انجیل خدائا و مُفتی مَن
شما اعلام یکه. ^۷ ما وِخاطر اِکه اُ شما خدمت

نیام و دِلرزی، تی لوی مُشتی آدام وایستام.
یک مُشتی که گمون اکنیت آما و فکر انسانی
زندگی اکنیم. ^۸ آسی که با اِکه آما تی جسم
زندگی اکنیم، ولی خاد فکری انسانی ناچنگم.
^۹ آسی که اسلحه‌ی جنگ آما جسمانی نِهت،
بلکه اسلحه‌یامو کُدرت الهی شُّه تا اُ گلغَه‌یا
نابود یکنیت. ^{۱۰} آما هر بحثیا و هر عکیدَه پُر
ادعایی که وُ ضد شناخت خدائِه نابود اکنیم
و هر فکریا آسی اطاعت از مسیح اَسیر اکنیم.
^{۱۱} موگه‌ای که از مسیح کامل قُرمو پیری، آما
آماده هم، که اُ هر نافرْمینی مجازات یکنیم.

^{۱۲} اُم چی که جلوو چشپاتوئِه توجه یکنی. آگه
کسی مطمئنیه که مال مسیحّه، بهر مَن آداما اُ
بیاد بیار که هَموناکه آنا مال مسیحّه آما هم
مال مسیح هِم. ^{۱۳} آسی که حتی آگه هیلی پِشْتَه
از اندازَه اُ اِکُتدارمو افتخار یکنام حَجالَت زاد
ناپام. مَن اِکُتداری که خداوند آسی بنای شما
اُشد نه آسی نابودیتو. ^{۱۴} اَمنائِه اینا اُ نظر بیاد
که و نامه‌یام زهَرَتو بُردام، ^{۱۵} آسی که مُشتی
اُگائیت: «نامه‌یاش گوی و ساگیه، ولی وَختی
مُنحَد، ضعیفه و حرف زادش دو کِرینی نازَره.»
^{۱۶} بهر اینا کسی یَقَهیمه موگه‌ای که آنکا نِهیم مَن
چی که تی نامه‌یامو اُگائیم، وَختی که آنکا هِم،
انجوش اَیم.

^{۱۷} آما جرات ناکنیم که اُ خومو خاد یک
مُشت از آدمی که از خوشو تعریف اکنیت
یکی یکنیم یا اُ خومو خاد آنایا مکایسه یکنیم.
ولی وَختی آنایا اُ خوشو خاد یگُدو اَسَنجِت
و اُ خوشو خاد یگُدو مکایسه اکنیت، نادونیت.
^{۱۸} ولی آما پِشْتَه از اندازَه افتخار ناکنیم، بلکه
فَکُط تا حَدا و حدودی که خدا آسی آما معین
اُشکُرد افتخار اکنیم، مَن حَدا که حتی تا شما
هم اُرسه. ^{۱۹} آسی که آما پا از حَدا خومو جلوئِه
نایسیم، اوناکه اُنْگار تَنحَد نِندِستِسیم. آسی که

اُ بَرَا گِشِه، یا از شما سوءاستفاده بکُو، یا اُ خوش بَرَات از شما پدُو یا چَپَلَاغ تُوژاد، تحمل اکئی. ۲۱ شرمندَه، باید بَگَم که اَمّا اِیسی! گِرا بُری ضعیف هادِم!

ولی اگه یک آدمیدو جرأت اکو اُ یک چی افتخار بکو - باژم چُن یک نادون حرف زتام - ما هم جرأت اکنام که اُ م چهوا افتخار بکنام. ۲۲ اَنایا عبرانی هِت؟ ما هم هام! اَنایا اسرائیلی هِت؟ ما هم هام! اَنایا از نسل ابراهیم پیغامبر هِت؟ ما هم هام! ۲۳ اَنایا نوکری مسیح هِت؟ ما بهتِه‌اش هام! هَه نِه چُن گِتی یا حرف اَزنام - ما از هَمَه پِشْتَه زحمت اُمکِشِد، پِشْتَه از هَمَه اُ زندان اُفْتَدِستام، پِشْتَه از هَمَه کُتک اُمخَرِد، و چند دَقَه تا دُم مرگ چستام. ۲۴ پنج دَقَه از دست یهودنیا، از چهل تا ضربَه یکی کامتِه، شَلّاق اُمخَه. ۲۵ سه دَقَه و دار شُرّادام، یک دَقَه سنگسار بُدام، تِی سفری که از رَه دریا اُچدام، سه دَقَه گشتیم اُ زِر هُو چو، یک شاو و رازا تِی دریا اُمگَدِرِنَه. ۲۶ همیشه تِی سفر بُستام، خطر رَد بُد از ریخونَه‌یا، خطر دُزی سِرِ گردَنَه؛ خطر از طرف کوم خوم، خطر از طرف غریبَه‌یا؛ خطر تِی شهر، خطر تِی بابو، خطر تِی دریا؛ خطر کاکئی داروِی. ۲۷ بُری زحمت و سختی اُمکِشِد، بُری شایو بی خاوی اُمکِشِد؛ گِشنَه‌ای و تِشنَه‌ای اُمکِشِد، بُری وختیا خوراک اِیسی خَرَد اُمِنهاد، سرما اُمکِشِد و جُمه اِیسی بار کِرَد اُمِنهاد. ۲۸ علاوَه بَرِ اِیا، بار نِگروِن هَمَه کِلِیسائیه که هر راز لِی کولُم ساگنی اکو. ۲۹ چه یکتوئَه که ضعیف بَه و ما وَخاطُرُش ضعیف اَینام؟ چه یکتوئَه که از رَه اُدر اُچَه و ما تِک تَشُش نِسْخام؟

۳۰ اگه باید افتخار بکنام، اُ چِی تِی افتخار اکنام که ضعف ما تا نِشو آد. ۳۱ خدا، بای خداوند عیسی، م که تا اَبَد مُتبارکِه، آدو که

بکنام اِیسی خَرَجِن زندگیم، کمک کِلِیسائی دِگه‌ئا گَبول اُمکِه و چُن یک دُز سِرِ گردَنَه چِپُوشو اُمکِه. ۹ وختی تَنخَد هادام و محتاج هادام، سَرِبار کسی بُدَم، اِیسی که کاکئی که از منطقَه مقدونیه اُنِدِت نیازیم بَرطرف شِکِه. پ ما اُمنائست و اُمنائَه هم اصلاً سَرِبارتو بام. ۱۰ اُ حکیکت مسیح که تِی مائِه گسام، که اُ افتخار ما تِی منطقَه تِی اَخائیه از بین ناچَه. ۱۱ اِیسی چه؟ وَخاطر اِکِه خاطرتو اُمنائَه؟ خدا آدو که خاطرتو مَتِه! ۱۲ ما اُ م گری که اُنجوم دَدام ادا مَه اَتام ت فرصتا از فرصت طلبیا بَگرام، از م اَدابی که شُئَه تِی م خدمتی که اُ انا افتخار اَکِنِت اُ خوشو خاد اما یکی بَکِنِت.

۱۳ اِیسی که اِینا آدمایا، خوارِی داروِی و کارگری حُکِه بازی هِت که اُ خوشو و شَکَل خوارِی مسیح دَر دارِت. ۱۴ و جی تعجب اُشنی، اِیسی که حتی شیطان اُ خوش و شَکَل فرشته نور در دارِ؛ ۱۵ پ تعجبی هم اُشنی که اگه نوکریاش هم اُ خوشو و شَکَل نوکری صالحی دَر بیارت. آخر عاکبت اَنایا از لِی اعمالشوئَه.

پولُس عذاب اگِشِه

۱۶ دَقیدو اگام: کسی فکر نِکو ما نادونام. ولی حتی اگه اُ گِرا اکئی، اُ ما چُن یک آدم نادون گَبول بکنی، ت ما هم هیلی افتخار بکنام. ۱۷ وختی اِینا و اطمینان از افتخار خوم اگام، حَرَفی که اَزنام، چُن حَرَفی که از گپ خداوند در اَدانی، بلکه چُن حَرَفی یه که از گپ بَک آدم نادون دَر ادا. ۱۸ وَخاطر اِکِه خلیا و فکر انسانی افتخار اَکِنِت، ما هم افتخار اکنام. ۱۹ نِکِه خوتو بُری با حکمتی! وَخاطر هِم هم و لوی خَش اُ نادونیا تحمل اکئی، ۲۰ اِیسی که اگه کسی اُ شما غُلوُم خوش بکو، یا دار و نَدارتو

۱۱ نادون بُدام! شما مجبور نُکُردام. اِیسی که شما باید از ما تعریف نُکُردستاد. اِیسی که با اِیکه هیچام، ولی از اِ 'خَوارینی گپ' اصلاً کامته نیهام. ۱۲ نِشونه ئی یک خَوارینی واکعی، و یک صبر کامل، بینتو آشکار بو، خاد نِشونه ئیا و معجزه ئیا و گری عجیب. ۱۳ تی چه چی تی اُ شما کامته از کلیسائی دِگه لطف بو، غیر از اِیکه ما خوم هم سربارتو نهادام؟ و خاطر اِ بدنی که در حَک شما اُمیکه، اُمبِخشی!

۱۴ آله آماده هام که اِیسی سَوَمین دَفه تَنخَد بِلگام. سربارتو نابام، اِیسی که اَز دُمباله مال و مِناَلتو نیهام، بلکه اَز دُم خوتو هام. اِیسی که اِ وظیفه بچیا نی که اِیسی نَنه و باشو مال و مِناَل جمع اکنت، بلکه نَنه و بائه که اِیسی بچیاشو مال و مِناَل جمع اَدکیت. ۱۵ ما و بُری خارامی تی ره جونتو خرج اکنام و جوئم هم خرجتو اکنام. آگه ما خاطر شما پِشته مَته، شما باید خاطر ما کامته نَبته؟

۱۶ ولی حتی آگه گبول یکنی که ما خوم سربارتو نِیستام، لا بُد آگائی یک اَدام حُکه بازی هادام و و گَلک از شما سود اُمبو! ۱۷ م اُ واسطه کببی که مُخَد فِرِستدی، از شما سوءاستفاده اُمیکه؟ ۱۸ ما از تیتوس خواهش اُمیکه که تَنخَد بیداد و کاگمو هم شَمَره اُمفِرِست. م تیتوس از شما سوءاستفاده اُشیکه؟ م اُما و یک روح گر مَنیکه؟ م اُما تی یک ره گدام مَنانیه؟

۱۹ اِ هَمه وَخته، که گمون کِردای خَدِ شما از خومو دفاع کِردائیم؟ اُما تی حضور خدا، چُن کببی حرف رَنائم که تی مسیح هِت. و اِی عزیزیا، هر گری که اکیم اِیسی بَنا کِردِه شمائه. ۲۰ اِیسی که اِتِرسام شاید وَختی تَنخَد بِلگام، بِنِنام شما اونا که که دَلَم شَسِسته نِهی، و شما هم بِنی ما اونا که دلتو شَسِسته نیهام.

ما دارو ناگام. ۳۲ تی دمشق، فَرْموندارِی که از طرف حارث پادشاه انتخاب بُستاد، تی شهر دَمشَقِنیَا نَگهبونی اُشَنه ت اُمبِگرت. ۳۳ ولی شُن تی زانبیلی نَدام و از یک درِبچه ای که تی دُوار دُور شهر هاد، شُن زیر فِرسته و اینایی شُرَدست گُروختام.

رُویائی پوئس و خار جسم انا

۱۲ ما باید افتخار یکنام؛ با اِیکه اِ افتخارا هیچ سودی اُشنی، ولی ما ادامه اُتام و از رُویائی و وحی تی خداوند حرف اَرنام. ۲ یک اَدامیا اُشناسام که تی مسیحه، که چهارده سال گِبَل اُ اَسْمَن سَوَم بُرد بو. آله یک بدن یا دَر از بدن، ما نانام، خدا اَدو. ۳ اَدانام که اِ اَداما اُ بهشت بُرد بو - آله یک بدن یا دَر از بدن، ما نانام، خدا اَدو - ۴ انا یک چی تی اُششُفَت، که نابه دربارَه اش بَگائِش، چی تی که اَدامی نَباید اُ زابو بیار. ۵ ما اِ اینا اَدامی افتخار اکنام. ولی اُ خوم، افتخار ناکنام غیر از ضعیفام. ۶ حتی آگه اُمبِته افتخار یکنام نادون نیهام، اِیسی که از حَکیکت حرف اَرنام. ولی ما اُمانه افتخار یکنام. ت کسی فکر نِکو که یک چی پِشته از م چی که تی ما اُبنه یا از ما اُشناو، هام.

۷ پ اِیسی اِیکه ما وَخاطر گِین بی حد و اندازَه اِ وحی یا مغرور نیام، یک خاری تی جِسْمُ اُما دَد بُد، یک کاصد از طرف شیطون، ت اَز اُرُم هاد و نهر مغرور ببام. ۸ دربارَه اِ، سه دَفه اُ خداوند التماس اُمیکه که اِنا از ما بَگِر، ۹ ولی انا شُ ما گُت: «فیض ما اِیسی تو تَبسه، اِیسی که گُدرت ما تی ضعف کامل اِیه.» پ وَ خارامین پِشته اُ ضعیفام افتخار اکنام ت گُدرت مسیح مُ لو وامانه. ۱۰ پ وَ خاطر مسیح راضیام اُ ضعیفای توهنیا، سَخْتِنیا، اَزار و اذیتیا و بلائیا. اِیسی که وَختی ضعیفام، م موگوائِه که گوی هام.

بِقَهْمی که آما تِی اِ امتحانا مردود نُبْسِیم. ^۷ ولی دعای آما اُ درگاه خدا اِئه که اشتباهی نکنی؛ نه وِخاطر اِکه معلوم بیه آما از اِ امتحانا سربلند دَر اُنْدِیسِیم، بلکه تا شما چی که وِلمه، اُنجوم هاتی، حتی اگه اُ نظر بیاد که آما مردود بُسِیم. ^۸ اِسی که مُناشایه هیچ گریا وِ ضد حکیکت اُنجوم هاتِم، بلکه هرچی اکنیم فِکَط اِسی حکیکته. ^۹ آما خارامیم وِختی که آما ضعیف یم و شما گوی، دعای آما اِئه که شما دَفیدو جو بِگری. ^{۱۰} وِخاطر هَم، اِچی به وَا در حالی که تَنَز دورام اِنوسام تِ وِختی تَنخَد اُندام، مجبور نِیام اِکتدائِم وِ شدت اُ گر بِگرام، یم اِکتداری که خداوند شُ ما دِد تِ بَنّا یکنام، نه اِکه خراب یکنام.

پایان

^{۱۱} آخر گر، آی کاگتِیا، خارام بی؛ هدف تو اِ به که دَفیدو جو بِگری؛ اُ یَکْدو دلگرم یکنی؛ اَمَرِیّه همفکر بی؛ تِی صلح و سلامتی زندگی یکنی، که خدای محبت و صلح و سلامتی تَنُمَره آیه. ^{۱۲} وِ بوسِیّه مَکَدَس اُ یَکْدو سلام یکنی. ^{۱۳} هَمّه ایمونداری اُ مسیح، اُ شما سلام رَسِنَدات.

^{۱۴} فیض خداوند عیسی مسیح، محبت خدا و رفاگت روح کدّوس خدا خاد هَمّه شما به.

اِتِرسام که شاید بینتو جر و مُرافعه، حسودی، تریخی، خودخواهی، تهمت، غیبت، غرور و بی نظمی به. ^{۲۱} اِتِرسام که وِختی تَنخَد یلگام، خدای ما یَک دَفیدو اُ ما حَید شما اُفتاده یکو و ما وِخاطر بُری از آنایایی که گبلته گناه شُکِرِد و از ناپاکی، بی عفتی و هوس بازین خوشو توبّه شُکِرِد، مجبور بَیام ماتام بِگرام.

هشدارِ آخر

۱۳ اِ دَقّه سَوِمّه که تَن دیدن اُندام. «هر حرفی باید وِ شهادت دو یا سه تا شاهد، ثابت بیه.» ^۲ ما دَقّه دَوَم که اِسی دیدنتو اُنکا حاضر هادام، اُ کسی که گبلته گناه شُکِه، و اُ هَمّه کسی دِگه هشدار اَمَد و هَمینا هم اَلّه با اِکه اُنکا نِیام هشدار اَتام که اگه دَفیدو یلگام، از تَنبیه کِرَدشو ناگَدَرام. ^۳ اِسی که شما اَزَدِم یَک دلیل هی که مسیح اُ واسطَه ما حرف آزاد. انا جلوو شما ضعیف نی، بلکه بین شما گویه. ^۴ اِسی که اُ انا تِی ضعف شُن صلیب گشی، ولی وِ گدِرت خدا زندگی آکو. وِخاطر اِکه آما هم تِی انا ضعیفم، ولی جلوو شما آما هم خاد انا اُ واسطَه گدِرت خدا زندگی اکنیم.

^۵ اُ خوتو امتحان یکنی تِ یبِنی تِ ایمون هی یا نه. اُ خوتو بَسَنجی. مِ دربارّه خوتو اِنا تشخیص ناتی که عیسی مسیح تِی شمائه؟ مِ اِکه واکعاً تِی اِ امتحانا مردود پی! ^۶ امیدوارام